

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte dei Conti – Sezione regionale di controllo per la Campania (Włochy) w dniu 10 marca 2021 r. – Comune di Camerota

(Sprawa C-161/21)

(2021/C 217/34)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania (trybunał obrachunkowy – regionalna izba kontroli regionu Kampania)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Comune di Camerota (gmina Camerota)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 (w szczególności zasady państwa prawnego) i art. 19 TUE, art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 120 ust. 1 i art. 126 ust. 1 TFUE, art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 1 lit. b) i art. 12 dyrektywy 2011/85/UE⁽¹⁾, art. 5 rozporządzenia (UE) nr 473/2013⁽²⁾, jak również unijne zasady proporcjonalności, lojalnej współpracy i skuteczności (effet utile), wynikające z art. 4 i 5 TUE, stoją na przeszkodzie wykładni i stosowaniu nadzwyczajnego uregulowania krajowego, takiego jak art. 53 ust. 8 dekretu z mocą ustawy nr 104 z dnia 14 sierpnia 2020 r., przekształconego w ustawę, w brzmieniu wynikającym z ustawy nr 126 z dnia 13 października 2020 r. w zakresie, w jakim owo uregulowanie zawiesza, tymczasowo (w okresie od 15 sierpnia 2020 r. do 30 czerwca 2021 r., a więc już po zniesieniu stanu wyjątkowego), możliwość przeprowadzania przez niezawisły organ sądowy, działający na podstawie wewnętrznych unormowań rangi konstytucyjnej i ustawowej i wykonujący zadania z zakresu kontroli rachunków publicznych, taki jak Corte di conti (trybunał obrachunkowy), w odpowiednim terminie skutecznej kontroli sądowej przestrzegania reguł budżetowych, wskutek zawieszenia między innymi funkcji kontrolnych tego organu sądowego względem podmiotów lokalnych zmagających się z poważną nierównowagą strukturalną mogącą doprowadzić do ich dissesto (niewypłacalności) i realizujących długoterminową strategię restrukturyzacyjną, które – właśnie z tego powodu, jak również z powodu trudności spowodowanych kryzysem zdrowotnym – bardziej niż inne podmioty, powinny podlegać niezależnej, skutecznej i terminowej kontroli, pozwalającej na zażegnanie możliwości pogłębienia się kryzysu finansowego i nieodwracalnego zaprzestania reform, co mogłoby doprowadzić do dissesto (niewypłacalności) takiego podmiotu?
- 2) Czy art. 3 ust. 3 TUE, art. 3 ust. 1 lit. b), art. 119 ust. 1 i 2 i art. 120 TFUE, art. 1 i 4 dyrektywy 2011/7/UE⁽³⁾, a także protokół (nr 27) [do TFUE] w sprawie rynku wewnętrznego i konkurencji stoją na przeszkodzie wykładni i stosowaniu nadzwyczajnego uregulowania krajowego, takiego jak art. 53 ust. 9 dekretu z mocą ustawy nr 104 z dnia 14 sierpnia 2020 r., przekształconego w ustawę, w brzmieniu wynikającym z ustawy nr 126 z dnia 13 października 2020 r., w zakresie, w jakim owo uregulowanie przewiduje ponowne zawieszenie, w okresie od 15 sierpnia 2020 r. do 30 czerwca 2021 r., możliwości wszczynania postępowań egzekucyjnych przez wierzycieli podmiotów z zatwierdzonymi planami restrukturyzacyjnymi, wyłącznie z powodu kryzysu zdrowotnego, stanowiąc przedłużenie zawieszenia przyznanego owym podmiotom na mocy art. 243a ust. 4 w związku z art. 243c ust. 5 Tuel, bez dopuszczenia możliwości przeprowadzenia postępowań zbiorowych przewidujących zastępcze sposoby zaspokojenia wierzycieli, przy czym konsekwencją tego ponownego i długotrwałego zawieszenia postępowań egzekucyjnych będzie zwiększenie opóźnień w płatnościach należnych ze strony organów władzy publicznej, a tym samym pogorszenie się ochrony konkurencji i konkurencyjności przedsiębiorstw będących wierzycielami?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. 2011, L 306, s. 41).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro (Dz.U. 2013, L 140, s. 11).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. 2011, L 48, s. 1).